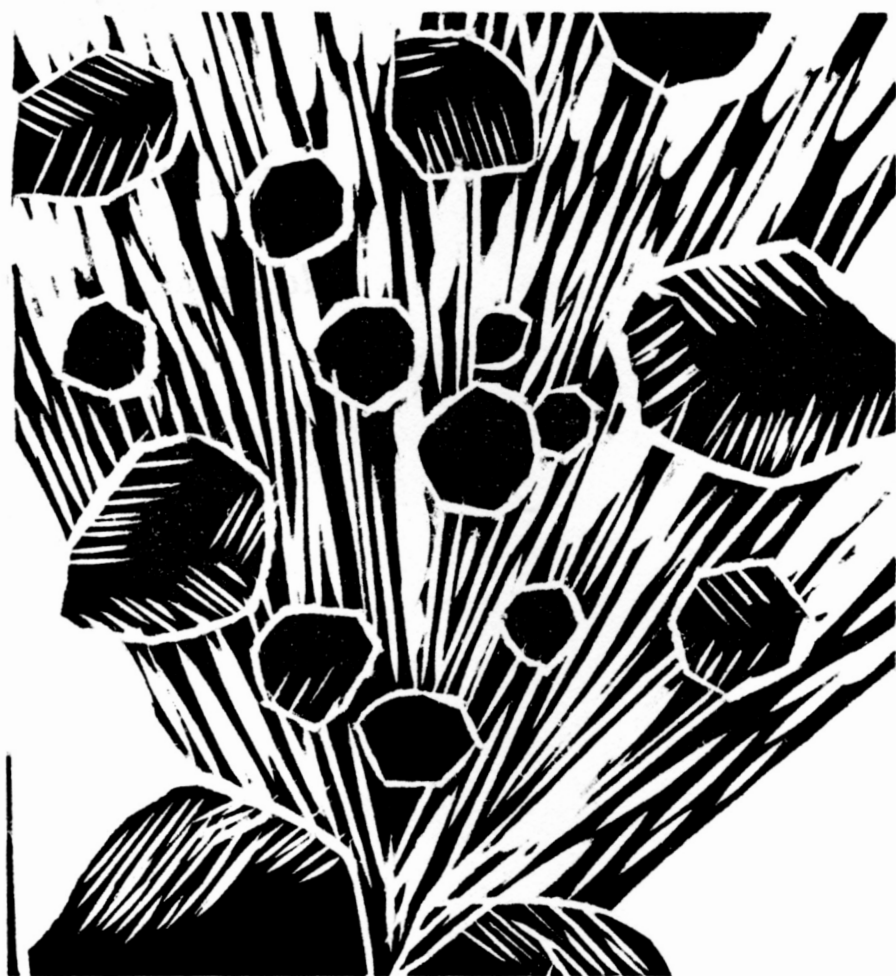

HIDE.

Eva Sjöstrand

Bild Anne Nilsson

Wessmans Musikförlag AB

I.

Är det tystnad som råder i Hide?

Vinden river, havet brusar, en fiskmåskriar från sjön

I marken gapande hål

Klinten ensam minns

 klangen av släggor, dynamitskottens smällar,

 duns av sten i vagnar, dunk av hjul mot räls

 människornas röster i affärerna, på posten:

»Vad får det lov att vara?«

»Värpar hynsi för di?«

Vårens ljud: klafs i regn, fåglarnas drillar

 klangen av rasslande ankarkättingar i viken

 dunkandet från bolagets skuta

Sången ackompanjerade handborren:

»Ett u tulli, två u tulli, tre u fyr u fem u sex u tulli«

så: »ELD I BERGET«

 smällande skott, duns av fallande sten

När stenregnet slutat:

 »KOM IGEN!«

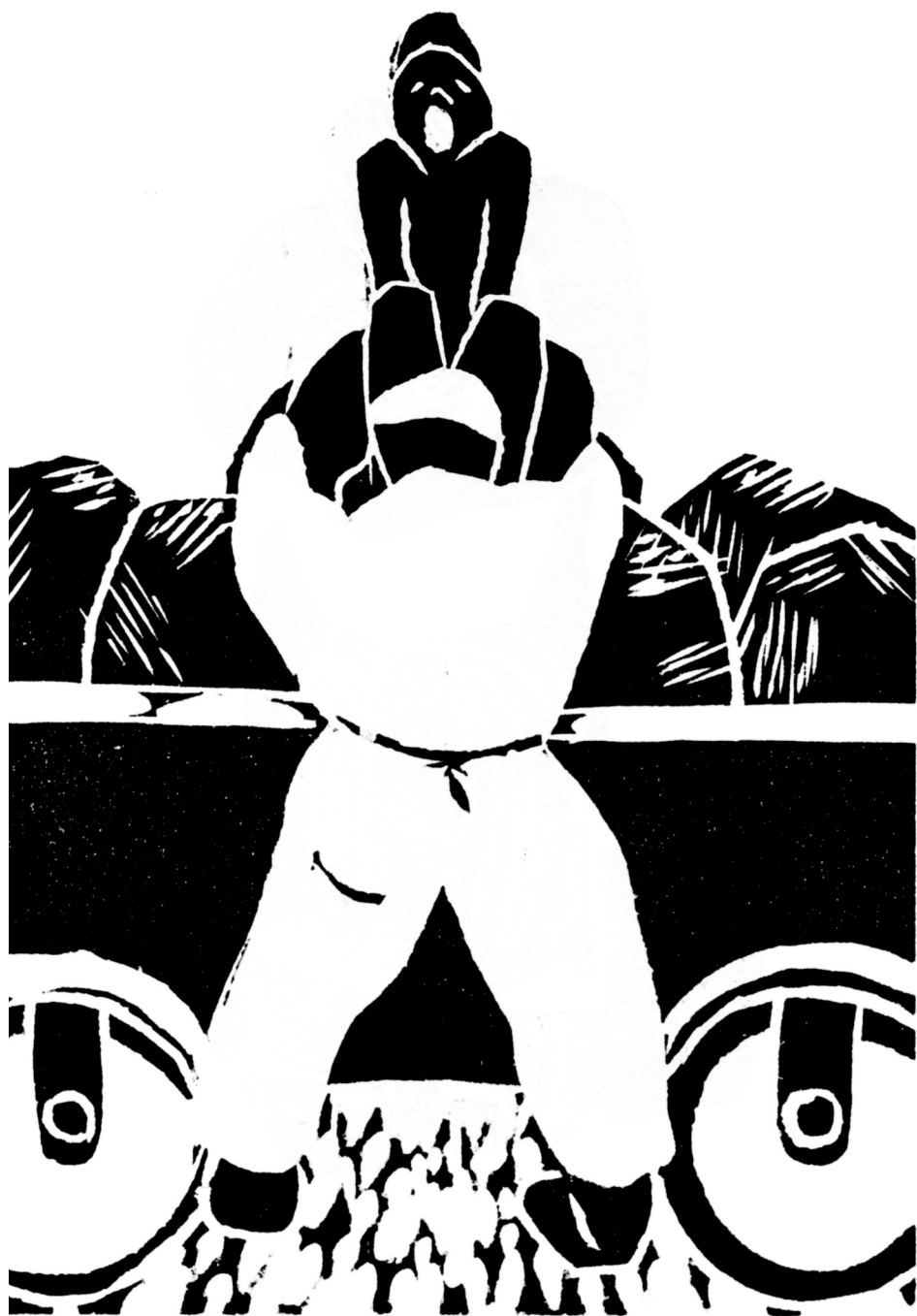
Nisses ord: (berget tog hans bror)

»Det var inte så grant, det var tungt,

 det var att bryta och slå«

Yngves första jobb: att köra det pustande ångloket
Ångvisslan signalerade ömsom arbete, ömsom vila
loket gnisslade fram vagnar karlarna fyllt
Sex ton per vagn
Allt lastat av händer
Stenen skulle vara manslyft, varken större eller mindre
Masse, brottets rese, lyfte största blocken
Förmannen invände klenstroget:
»Den där kunde han aldrig lyft upp i vagnen själv?«
Varpå Masse lyfte gubben upp på stenen,
sten med gubbe ner igen
Aldrig mer den basen klagade

I fjärran idag: dovt muller från cementfabriken i Slite
Lika avläggset muller från Baltikum
ljöd över havet under kriget
kanonader riktade mot systrar, bröder
Här den tiden? Folk i arbete, full fart i stenbrotten
Tyskar med svensk krigseskort
hämtade sten i gotländska hamnar
Aldrig ställda frågor ekar än

Hör du ekot av tio timmars arbetsdag, sju timmar om lördagen?

Bråddjupa suckar i vinden: äntligen lördagkväll!

När seklet var ungt spelade »kärnan av Hideboar«

 i ortens musikkapell

Fiolspelman i Vegamössa: lille mörke timmermannen Ögren

 ledd av rödskäggige storljugaren Landtbom

 med hästen Julle och fosterson

 sorken lät en halv liter toner rinna ur dragspelet

Mellan krigen lutades cyklar i rad

 mot tunen till Hellströms änge

Blåbyxor hoprullade på pakethållarna

 skyddade finbyxan vid cykeltur på dammande grusvägar

 vägar stenarbetarna själva byggt

 som nödhjälpsarbete i kristid